

GENER

- 13 TROBADA CAPS DE GRUP**, a les **18:00h**, al Convent
17 DIA DE LA FRATERNITAT
9:00h Pregària a la capella del Santíssim
9:15h Assemblea amb el tema ADMONICIÓ 23: **"La humilitat"**
a càrrec del **Benet Coll**.
11:00h Eucaristia
12:15h Consell Local
22 PREGÀRIA DAVANT DEL SANTÍSSIM AMB CANTS DE TAIZÉ,
a les **20:15h**,
24 FORMACIÓ FRANCISCANA AMB LA REGLA DE L'OFS

FEBRER

- 3 TROBADA CAPS DE GRUP**, a les **18:00h**, al Convent
10 DIMECRES DE CENDRA
11 ROSARI DAVANT DEL SANTÍSSIM, a les **20:15h**.
12 VIA CRUCIS, a les **20:15h**.
14 RECÉS PASTORAL DE LA SALUT
21 DIA DE LA FRATERNITAT

LLENGUATGE HUMÀ A L'HORA DE PARLAR DE DÉU

La fe cristiana professa que hi ha una manera infal·lible de contactar amb Déu i és la dedicació amorosa als pobres de la terra. Aquest contacte podrà ser percebut o no, però es donarà sens dubte. Avui s'acusa als cristians que no sabem parlar de Déu. I és que de Déu no se'n parla bé mirant els núvols ni contemplant-se a un mateix, ni repartint fuetades moralistes, sinó mirant aquesta terra sofrent i utòpica.

P. Prini, en la presentació que inicia el llibre d'Antiseri, comença les seves reflexions sobre el llenguatge religiós distingint entre dos tipus de llenguatge, o dos usos del llenguatge religiós, distinció que pot ser molt il·lustrativa: *Considero que, per a plantejar correctament el problema del llenguatge religiós és important establir de bon principi la doble forma que pot assumir: la que jo anomenaria del llenguatge religiós directe i primari i del llenguatge religiós indirecte o secundari. El creient -tant si expressa immediatament la seva experiència individual de fe com si participa en el "credo" d'una fe comunitària-, parla a Déu o dóna testimoni de la seva pròpia fe davant els altres abans de poder parlar sobre Déu. Hi ha un llenguatge sagrat i un llenguatge sobre el sagrat: el primer té forma*

GERMANOR FRANCISCANA

FRATERNITAT FRANCISCANA SEGLAR

ARENYS DE MAR

GENER 2016 N° 465

<http://ordefranciscaseglar.jimdo.com/>
Tels. 93 792 06 41 – 678 79 69 18

d'invocació i testimoni (parlar a Déu, anunciar la paraula de Déu); el segon és la teologia i, en general, el conjunt de les ciències religioses. Les estructures lògiques, de les que no pot prescindir cap forma de llenguatge, són molt distintes en les dues classes de llenguatge religiós; però molts analistes cauen en l'error de pretendre que el segon, el llenguatge teològic, és aïllable del primer i deu extreure significats de quelcom distint de l'experiència religiosa en que s'expressa: Quin sentit pot tenir, per exemple, la més profunda i antiga tradició teològica, la teologia negativa, fora de la referència a l'experiència de l'absolutament Altre? (p. 16).

Per tant, segons aquestes observacions, es tracta de trobar una via que permeti expressar no només l'experiència quotidiana dels afers de cada dia, ni de parlar de Déu com una realitat més del conjunt de la realitat. Es tracta, més aviat, de trobar un llenguatge que:

- respectant Déu en la seva Divinitat i Subtilitat, permeti a l'home comunicar i expressar Déu, parlar sobre Déu.

- És a dir, ha de ser un llenguatge que pugui fer Déu accessible a l'home, a tot home. Déu no pot ser reduït al totalment inaccessible, al radicalment i totalment Altre.

Des dels dos focus anteriors podem concloure amb una altra frase dialèctica: per a un cristià Déu és la més important i la millor notícia que se'ns pot donar als éssers humans. I és comprensible el pensament de Pascal: *"només hi ha dues classes de persones a les quals un pot anomenar sensates: les que viuen per a Déu perquè l'han trobat, o les que el busquen sense parar perquè encara no l'han trobat"*. Però, alhora, Déu pot ser una qüestió d'importància relativa perquè la manera més veritable d'estimar-lo és estimar el que ell estima; i es va revelar en Jesús dient: *"Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi cap dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna"*. (Jn 3, 16).

fra René H. Rodrigo